

Wasze pismo z dnia 26.11.2015 r.	Znak:	Nasz znak: KZ.4123.3.10.2015.I	Data: 18.12.2015 r.
sprawa: Owińska, zespół pałacowo – parkowy, projekt prac konserwatorskich			

**POWIATOWY KONSERWATOR
ZABYTKÓW**

ul. Słowackiego 8, 60-823 Poznań

**MACIEJ JAKUBOWSKI
SZYMON WYTYKOWSKI**
„APPIA” Pracownia Architektury
ul. św. Wojciech 8, 61-749 Poznań

Po zapoznaniu się z załączoną dokumentacją pt. „Rewaloryzacja pałacu w Owińskach. Remont, przebudowa i zmiana sposobu użytkowania. Koncepcja” z października 2015 r. Powiatowy Konserwator Zabytków pozytywnie opiniuje zawarte w niej rozwiązania. Solidne rozpoznanie zagadnień budowlanych, architektonicznych oraz konserwatorskich i funkcjonalno–użytkowych dało poważną podstawę do możliwości dalszego projektowania. Z konserwatorskiego punktu widzenia konieczne jest jednak wskazanie kilku elementów, które powinny zostać poddane korekcie lub co najmniej przedyskutowaniu na etapie zasadniczego projektowania. Mianowicie:

1. największe zastrzeżenia budzi rozwiązanie problemu miejsc parkingowych w otoczeniu pałacu, które muszą ulec zredukowaniu szczególnie w na odcinku obejmującym aleje dojazdowe do pałacu oraz w otoczeniu budynku, p.w. miejsca dla pracowników; nie jest wskazane, aby w takiej ilości wchodzić z parkingami w bezpośrednie sąsiedztwo budynku i na jego osiach widokowych rozwiązywać problemy komunikacyjne; otoczenie pałacu powinno skłaniać do kontaktu z pozostałą częścią zespołu pałacowo – parkowego; ponadto wątpliwości budzi również zaprojektowanie parkingu dla gości (na ok. 70 miejsc) w części parkowej, wzdłuż ul. Poznańskiej; oczywiście zrozumiałe jest, że w obecnych czasach parkingi dla obsługi obiektów tego typu są koniecznością, jednak należy mieć na uwadze zapewnienie zabytkom najlepszych warunków ekspozycyjnych, bo z myślą ekspozycji ukazującej wspaniałość rezydencji projektowane były te założenia i jest to również wartość

chroniona; być może należałoby rozważyć lokalizację parkingów od strony ul. ks. Piotrowskiego i wówczas wiele z tych miejsc przed pałacem nie musiałyby być obciążone funkcją parkingu, a droga dojścia do pałacu byłaby porównywalna, a również samochody pracowników nie zaśmiecałyby stale otoczenia pałacu; wydaje się, że dyskusja na ten temat jest otwarta, bo realizacja parkingu od strony ul. ks. Piotrowskiego wygląda na równie trudną, ale chyba nie niemożliwą; pytanie o zasadność takiej liczby miejsc parkingowych przeznaczoną dla niepełnosprawnych w bezpośrednim otoczeniu pałacu;

2. Powiatowy Konserwator Zabytków traktuje rozwiązania komunikacyjne alei parkowych wychodzących w kierunku wnętrza założenia jako jedynie zasygnalizowanie idei konieczności połączeń spacerowych pałacu z resztą założenia, do rozwiązania szczegółowego na etapie projektowym tego tematu;
3. kolejnym elementem wymagającym doprecyzowania jest sposób wykonania wejść dla niepełnosprawnych od strony ogrodowej pałacu; oczywiście konieczność zapewnienia dostępu niepełnosprawnym do wnętrza pałacu jest oczywista i układ komunikacyjny wewnątrz pałacowych, posiadający obostrzenia i uwarunkowania konserwatorskie, wskazuje możliwość wykonania wejść właściwie jedynie w tych miejscach; dodatkowo sytuację komplikuje zniżenie poziomu otworów wejściowych w stosunku do poziomu gruntu, zatem istnieje konieczność wykonania ramp, które będą prowadziły z poziomu terenu do wnętrza; rozwiązanie przyjęte przez architektów należy uznać za ciekawe i uwzględniające potrzeby nie tylko osób niepełnosprawnych, jednak niepokój konserwatorski budzi skala rozwiązań komunikacyjnych i o ile koncepcja architektoniczna jest taka, aby elementy związane z budową rampy nie były widoczne z oddalenia poprzez umiejętne rozegranie motywami roślinnymi „zmiękczającymi” rozwiązania materiałowe, o tyle w bezpośrednim kontakcie z pałacem, w jego bezpośrednie bliskości od strony ogrodu, z w widoku z okien w kierunku wewnątrz parkowych, rampy te będą widoczne w sposób aż za nadto agresywny, albo co najmniej ahistoryczny, nadając temu miejscu charakter przeinwestowania; może rozwiązaniem byłaby próba obniżenia terenu czy takiego jego kształtowanie, aby wyeliminowywać jak największą ilość stopni i materiałów obcych z otoczenia pałacu;

4. kolejnym elementem, na który warto zwrócić uwagę jest sposób doświetlenia poddasza poprzez zaprojektowane okna połaciowe, zwłaszcza w widoku od ul. Poznańskiej; oczywiście, dla prawidłowego funkcjonowania wewnątrz pałacowych (w tym dla zaadaptowanego na cele biurowe poddasza) doświetlenie jest warunkiem niezbędnym, jednak każde okno mniej w połaci dachowej byłoby sukcesem; co prawda otwory okienne w skali powierzchni połaciowej wydają się mało agresywne, ale jednak są elementem obcym, naruszającym integralność architektoniczną pałacu; może warto rozważyć zmiany kolorystyczne ram, a już z pewnością próbę osadzenia płaszczyzny okien w poziomie połaci dachowych, aby w jak najdalej idący sposób zmarginalizować wpływ okien na estetykę pałacu (poprzez niwelację światłocienia wytwarzanego przez ramy okienne wystające ponad poziom połaci)
5. szyb windowy występujący ponad poziom połaci dachowej, zwłaszcza w elewacji tylnej, jest elementem istotnie widocznym, jednak przyjęte rozwiązanie imitujące (komin) wydaje się do przyjęcia, zwłaszcza, że na połaci dachowej znajdują się więcej przewodów kominowych o większej skali niż przewidziana imitacja, więc nie powinien w sposób rażący wpływać na estetykę pałacu;
6. w efekcie końcowym konieczne będzie porównanie technologii konserwatorskich i budowlanych zaproponowanych w niniejszym opracowaniu rewaloryzacji pałacu i opracowaniu konserwatorskim Andrzeja Lipińskiego pt. „Projekt prac konserwatorskich. Pałac Owińska” z listopada 2015 r. aby w sposób jednorodny rozwiązywać nachodzące się zagadnienia.

załącznik: komplet dokumentacji (architektura, konstrukcja, wizualizacja = 3 egz.) koncepcyjnej

Otrzymują:

1. adresat
2. aa pkz

z up. STAROSTY
Wiesław Biegański
Powiatowy Konserwator Zabytków
w Poznaniu

Do wiadomości:

1. Urząd Gminy Czerwonak

Sprawę prowadzi:
Wiesław Biegański
Powiatowy Konserwator Zabytków
☎ 61 841 8841